

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

תומשנ תרכזה רדס

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß wir des Segens theilhaft werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthron! Amen.

סדר הזכרת נשמות

נוסחיה להזכיר נשמות.

Erinnerungsandacht für die Singeschiedenen.

Gebet für den Vater.

יזכור. Möge Gott eingedenk sein der Seele meines theuern Vaters und Leiters im Leben, (N. N.) der in das ewige bessere Sein ist eingegangen, um dessentwillen ich eine wohlthätige Spende angelobe, auf daß zum Verdienste es ihm angerechnet werde, und seine Seele aufgenommen werde in den Bund des ewigen Lebens, gleich der Seele Abrahams, Isaaks und Jakobs, Sarah's, Rebekka's, Rachels und Lea's, und allen an Frömmigkeit ausgezeichneten Männern und Frauen angereicht, die der Seligkeit des Paradieses theilhaft; hierauf sprechen wir: Amen.

Gebet für die Mutter.

יזכור. Möge Gott eingedenk sein der Seele meiner theuern Mutter und Leiterin im Leben (N. N.) die in das bessere ewige Leben ist eingegangen, um derentwillen ich eine wohlthätige Spende hier angelobe, auf daß zum Verdienste es ihr angerechnet und ihre Seele aufgenommen werde in den Bund des ewigen Lebens, gleich der Seele Abrahams, Isaaks und Jakobs, Sarah's,

זכור נשמת האב לזכרים.

יזכור אלהים נשמת
אבא מורי (פ"ב"פ) שהלך
לעולמו בעבור שאני נודר
צדקה בערו בשכר זה
תהא נפשו צרויה בצרור
החיים עם נשמת אברהם
יצחק ויעקב שרה רבקה
רחל ולאה ועם שאר
צדיקים וצדקניות שבגן
עדן ונאמר אמן:

זכור נשמת האם.

יזכור אלהים נשמת אמי
מורתי (פ"ב"פ) שהלכה
לעולמה בעבור שאני
נודר צדקה בעדה ובשכר
זה תהא נפשה צרויה
בצרור החיים עם נשמת
אברהם יצחק ויעקב שרה

Rebecka's, Rachels und Lea's, und allen an Frömmigkeit ausgezeichneten Männern und Frauen, die der Seligkeit des Paradieses theilhaft; hierauf sprechen wir: Amen.

Für Großältern, Brüder, Schwestern und Anverwandte.

זכור. Möge Gott eingedenk sein der Seelen meines Großvaters, meiner Großmutter, meiner Oheime und Tanten, meiner Brüder und Schwestern (sowohl von Vaters als von Mutterseite), die da in das bessere ewige Leben sind eingegangen, um derentwillen ich eine wohlthätige Spende hier angelobe, auf daß zum Verdienste es ihnen angerechnet werde, und ihre Seelen aufgenommen seien in den Bund des ewigen Lebens, gleich der Seele Abrahams, Isaks und Jakobs, Sarah's Rebecka's, Rachels und Lea's, und allen an Frömmigkeit ausgezeichneten Männern und Frauen angereicht, die der Seligkeit des Paradieses theilhaft; hierauf sprechen wir: Amen!

רְבֵקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם
שָׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוֹת
שֶׁבְּגֵן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

זעזור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי
וְאִמִּי זִקְנֵי וְזִקְנוֹתֵי הַדּוֹר
וְדוֹדוֹתַי אַחֵי וְאַחֵיוֹתַי בֵּין
מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי
שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּעֵבוֹר
שָׂאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַדָם
וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶינָה
נַפְשוֹתָם צְרוּרוֹת בְּצַרוֹר
הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רְבֵקָה
רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שָׂאֵר
צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוֹת שֶׁבְּגֵן
עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

זעזור נשמת קרובים סמוכותם על קדושת כס"י.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פב"פ) וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבֵי
וּקְרוֹבוֹתַי הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי שֶׁהוֹמַתוּ הֵן
שֶׁנִּחְרְגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחַטּוּ וְשֶׁנִּשְׂרָפוּ וְשֶׁנִּמְכְּרוּ וְשֶׁנִּחְנְקוּ
עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּעֵבוֹר שְׂאֵתָן צְדָקָה בְּעַד הַזְּכוּרָת
נִשְׁמוֹתֵיהֶם וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת
בְּצַרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל אַבְרָהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב שָׂרָה רְבֵקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שָׂאֵר צְדִיקִים
וְצַדִּיקָנוֹת שֶׁבְּגֵן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

ספר הזכרת נשמות לוקח סמון ס"ח זידו ולומד נני טכך וכו' וזוכיכ נז לכבוד הרגל ומסיים וזכהו לעלות לרגל וכו' :

מִי שִׁבְרָךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד
וְשְׁלֹמֹה. הוּא יְבָרַךְ אֶת (ר' פכ"פ) בְּעִבּוֹר שְׂיִתָּן מִתְּנַת יָדוֹ לְכַבּוֹד
הַמָּקוֹם וְלְכַבּוֹד הַתּוֹרָה וְלְכַבּוֹד הַרְגֵל. בְּשִׁבְרָךְ זֶה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו וְיַבְרִכֵהוּ וְיַזְכֵּהוּ לְעֹלֹת לְרַגְלָךְ עִם כָּל יִשְׂרָאֵל
אָחִיו וְנֹאמַר אָמֵן :

א. Möge der Vater des Erbarmens, der in den Höhen residirt, in seiner unendlichen Milde huldvoll eingedenk sein der Frommen, Gerechten und Getreuen, der heiligen Gemeinden, die ihr Leben um der Heiligung seines Namens willen aufopfernd hingegeben; die in ihrem Leben als seine Lieblinge, als die ihm Gefälligen, sich beurfundet und auch im Tode sich von ihm nicht loslagten, schneller als Adler und muthvoller als Löwen waren sie, wo es galt den Willen ihres Herrn, den Wunsch ihres Schöpfers zu erfüllen. Möge Gott zum Heile ihrer gedenken, mit allen andern Frommen, die seit je gewesen und vor unsern Augen das vergossene Blut seiner Diener rächen. Wie es im Lehrbuche Moses, des göttlichen Mannes heißt: „Preiset, ihr Heiden, sein Volk, denn das Blut seiner Diener rächt er, Vergeltung erstattet er seinen Drängern, und sühnet sein Erdreich und sein Volk.“ Auch durch deine Diener, die Propheten, finden folgende Verheißung wir verzeichnet: „Ich werde sühnen ihr Blut, das noch nicht gesühnet ich habe, und der Ewige ist's, der zu Zion residirt.“ Und in den heiligen Schriften heißt es: „Warum sollen die Heiden sprechen: Wo ist nun ihr Gott? Möge doch vor unsern Augen die Strafe über die Heiden hereinbrechen, auf daß deiner Diener vergossenes Blut gerächt werde!“ Auch heißt es: „Denn der Blutschuld Rächter ist ihrer eingedenk, er vergißt die

אב הַרְחָמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים
בְּרַחֲמָיו הַעֲצוּמִים. הוּא יִפְקֹד
בְּרַחֲמִים. הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׁרִים
וְהַתְּמִימִים. קְהֵלוֹת הַקִּדְּשׁ |
שִׁמְסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדְּשַׁת הַנֶּשֶׁם.
הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם
וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ מִנְּשָׁרִים
קָלוֹ וּמְאָרִיזוֹת גְּבִירוֹ. לַעֲשׂוֹת
רְצוֹן קוֹנָם וְחַפְצֵן צוּרָם; יִזְכְּרֵם
אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה. עִם שְׂאֵר
צְדִיקֵי עוֹלָם. וְיִנְקוּם לְעֵינֵינוּ
נְקַמַת-דָּם עֵבְרָיו הַשְּׂפוּף;
בְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים. הֲרַגְנוּ גּוֹיִם עִמּוֹ כִּי
דָּם עֵבְרָיו יִקּוּם. וְנָקַם יִשִּׁיב
לְצָרָיו וְכִפֹּר אֲדָמְתוֹ עִמּוֹ; וְעַל
יָדֵי עֵבְרָיִךְ הַנְּבִיאִים כְּרַחוּב
לֵאמֹר: וְנִקְתִּי דָמָם לֹא נִקִּיתִי
וְיִי שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן; וּבְכַתְּבֵי הַקִּדְּשׁ
נֹאמַר לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיֶּה
אֱלֹהֵיהֶם. יוֹדַע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ.
נְקַמַת דָּם עֵבְרָיִךְ הַשְּׂפוּף.
וְאֹמַר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אֹתָם זָכַר

Klage der Bedrückten nimmer." Ferner heißt's: „Gericht hält er über die Völker — ob der Leichen Menge, der einst das Haupt im Lande Rabba schlug: vom Ströme am Wege ist zu trinken es bemüffiget: darob, weil zu stolz das Haupt es erhob.“

לא שבה צעקת עניים: ואומר
דין בגוים מלא גיוורת מחין
ראש על ארץ רבה: מנחל
בדרך ישתה על בן ירים ראש:

אשרי יושבי ביהמה. עוד יהללוך פלח:
אשרי העם שככה לו. אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד. ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל-
יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר:
הוד לדוד ישבח מעשיך. וגבורותיך יגידו: הדר בכבוד הודך ודברי נפלאותיך
אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב-שובך יביעו. וצדקתך
ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:
ידוך יי כל-מעשיך וחסידך יברכוכה: בכבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו:
להודיע לבני האדם גבורתו. וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים.
וממשלתך בכל-הוד ודד: סומך יי לכל-הנפלים. וזוקק לכל-הכפופים: עיני כל
אליו ישפרו. ואמה גותן להם את-אכלם בעתו: פותח את-ידך ומשביע לכל-
חי רצון: צדיק יי בכל-הדביו. וחסיד בכל-מעשיו: קרוב יי לכל קדאיו. לכל
אשר יקראהו באמת: רצון-יראיו יעשה. ואת-שועתם ישמע ויושיעם: שומר
יי את-כל-אתביו ואת כל-הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר-פי ויברך כל-בשר
שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יהוה. מעתה ועד עולם תללויה:

סדר הכנסת ספר תורה

(Beim Zurücktragen der Thora.)

חזן יהללו את-שם יי כי נשגב שמו לברו:

קהל הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו תללויה:

* כד לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי
הוא עלימים יסדה ועל-נהרות יכוננה: מי-יעלה בהר יי ומי-

*) (Am Sabbath.)

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה בכוד ועז: הבו ליהוה
בכוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת-קדש: קול יהוה על-המים אל-הכבוד
הרעים יהוה על-מים רבים: קול יהוה בפח קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר